

Jemtlands Tidning

Nr 2-76 ÅRG:5

HEMBYGDSFÖRENINGEN JAMTAMOT, NORRLANDS NATION, UPPSALA

ÅREN GÅR!

Jomen, det är väl bara att konstatera att alla blir vi äldre med tiden. Tidningen ni nu håller i handen är snart inne på sitt sjätte år och Jamtamot på sitt Sexfioandra. Men att tiden rinner iväg så fort att man efter ett sabbatsår i det militära får presentera sig för halva den nyvalda styrelsen! Nåväl vi får väl hoppas att det kan komma nya fräscha infall.

Tidningens innehåll blir väl som vanligt, med större delen reportage av kända namn, dock har jag valt att i detta nummer ha en större presentation av tidigare mottagare av Hederspriset. Detta kan tyckas vara en upprepning från tidigare nummer men då detta vårt pris är i stort sett det enda som kan sprida föreningens syfte ut till den stora massan och visa upp det verkliga kulturmotivet, anser jag det vara av stor vikt att visa äldre och yngre Jamtar DELSmotiven för utdelande SAMT de utdelade motiven.

Jag hoppas att Ni finner nöje i vår publikation.

RED

Skriv

NÅGOT TILL OSS

Jemtlands Tidning.

Utgives av

Hembygdsföreningen JAMTAMOT

Norrlands Nation Upsala

Red: Ulf Pettersson 018/ I2I607
&
ansv. Studentvägen 22 75234 U-a
stg.

Fotograf: Ulf Nyström

Studentvägen 22 Tel: 018/I2I607

Utgives med 300 ex/nr I ex/termin

VISFÖRSLAG!

För é, Stina västergåla, Stina västergåla, Stina Västergåla

Huu ha, tuppa bakke rövva, tuppa bakke rövva, tuppa bakke rövva

Dåå e, Jon ska komm å ta na, Jon ska komm å ta na, oppå lördaskväll
Fåå hu, ligge uppå maga, ligge uppå maga å svank upp!!!

När som stårschan i byn,
släng opp kuttan i skyn,
joddel a hi ho, joddelo!!

2

ÖH:s REFLEXIONER

Eller hur motvind blir MOTvind

Att vi lever i en föränderlig och möjligen också förunderligt tid kan man gott säga och därvid måste man väl även räkna in studentlivet i Upsala. Jamtamot beskriver förstas en kontinuitet som är rätt säker, men har fördenskull icke kunnat undgå de friska vindar som blåser mellan hög- & lågtryck. Vårt stolta skepp har förvisso kommit in i en svår motvind, men inte svårare än att vikingaskeppets nya besättning har kunnat reva segel, rida ut stormen och med lappat segel styra ut på framtidens oändliga ocean. Som sagt skeppet har fått en ny besättning av ädla vikingar med en medellängd av 186 cm. Denna djärva samling har redan med vind i seglen passerat den första hamnen och där plockat upp 19 trälkar, trots att ett förfärligt grund, representerat av 2Q, försvärat infarten. Denna allegoriska liknelse med Jamtamot och Jamtarna som ett vikingaskepp med vikingar är ÖH:s helt självsvådiga tilltag men saknar därför inte viss bakgrund. Sålunda omtalas i Snorre Sturlassons saga om hur ett Jemtlandskt handelskepp år 988 kom i strid med den norske kungen, Olav Trygvesson, utanför Gotland.

Avslutningsvis vågar jag förutspå, med tanke på den anslutning som Surströmmingsmotet fick, att den motvind som blåste till en början synes ha vänt till Motvind

Bo Oscarsson ÖH

Jamtamots styrelse har fått ett brev från Broder Phingal det lyder som följer:
JAMTAMOTS STYRELSE

Vid Mot den 22 okt 1976 infann sig II gälbeinskärar- 3 från Jämtland!!!

Intagsproven har till stor del urartat då gulbeningen ombedes sjunga Värmlands-
sången som inträdesprov. Frågor av typen: "Nämn 5 professorer från Hagfors" före-
kom som prov. Vad beror detta på??? Var det bättre förr??

Att det var bättre förr vad gäller frågorna står utom allt tvivel, att Jamtamot rekryterar sina medlemmar utanför landskapet ligger kanske i tiden- vad vet jag? Jag tycker att styrelsen skall tänka igenom ovan sagda och eventuellt -
efter eget tyckande- ta upp saken till diskussion vid ett kommande Mot: speciellt vad gäller frågorna.

Upsala inre läs 1976 IO 22

Phingal von Sydow

Ja Bröder, vad tycker ni? Själv är jag böjd att hålla med Ph. Är det inte så att föreningen är till för i första hand JAMTAR? I ett fjärran perspektiv ter det sig skrämmande att föreningen kanske enbart består av folk som inte ens med egna ögon ens SETT vårt vackra landskap! (Pentekolonnare i form av SUNDSVALLARE!)

Vad gäller frågorna så kastar raskt RED över frågan till Goden. Som Gode måste jag säga att vi faktiskt försökte med en ny intagningsvariant till Surstömningen. Denna fick dock raskt överges då vi grillade de 2 första i ÖVER en halvtimme!!
Då 7-man med fasa i blicken delgav oss det glada faktum att det återstod SJUTTON!
så fick vi raskt korta ned frågandet för att inte Motet skulle flyttas till dagen efter. Kom med förslag på NYA fräscha frågor MED JEMTLANDSANKNYTNING. RED&GODEN 3

HEDERSPRISTAGARE NR: I

K-F Jehrlander

Musikdirektör Karl-Fredrik Jehrlander föddes 1934 i Karlshamn Blekinge, och tog där studenten 1953. Han studerade vidare vid musikakademien i Stockholm 55-59, men inte mer än att han hann med att gifta sig med sin hustru Gunnie. K-F, som han allmänt kallas, jobbade därefter 2 år som musiklehrare i Lidingö innan han 1961 flyttade till Östersund och påbörjade sin verksamhet som musiklehrare på nuvarande Wargentinsskolan. Samma år startade han den välbekanta Madrigalkören som då som nu i huvudsak består av elever från skolan samt några "före-
dettningar" som dröjer sig kvar i stan.

Efter önskemål (påtryckningar) från sina kollegor startade han så 1965 Cantilenakören. Medlemmar var från början kollegor och bekanta men kören har genom åren innehållit goda korister från större delen av vårt vackra landskap. Notabelt är det stora intresse som finns då vissa får resa över 20 mil för varje övning.

Båda körerna har visat sig hålla mycket god kvalitet. Cantilenakören har under många år räknats till en av de bästa sk amatörkörerna i Sverige och Madrigalkören har visat sin klass bl a genom att 1973 vinna Sveriges Radios Ungdomskörtävling i Sverige och snubblade nära att ta hem segern även i den Nordiska tävlingen som gick av stapeln i Stavanger (Norge).

Dessa körer kan för den intresserade även avnjutas å gramfonskiva i ett flertal olika varianter. Mycket stringibelt på min ära.

K-F har under årens lopp inte bara basat för körer utan han har också hunnit med en stor huskundisk arrangement, varav ca ett hundratal är utgivna, inte bara för kör utan även för allehanda andra grupper med eller utan instrument.

Då Madrigalkören delvis vilade 69-71 bildade han en musikgrupp som kallades Storsjö Kapell. Detta var en kombinerad vokal och instrumentgrupp som turnerade i skolorna bl a i Dalarna och Hälsingland genom Rikskonserter.

När man frågar K-F själv om vad han tycker har varit den roligaste och mest illustra händelsen i sitt arbete, tänker han länge och menar att det är svårt att välja något speciellt för det finns så mycket möjligen vill han dock sätta vinsten i Radios Ungdomskörtävling med Madrigalkören främst. Jag förstår honom!

Jag glömmar aldrig den stunden då vi helt otippade efter avslutad sång, med spänning och frustration, åhörde huvuddomarens halvtimmeslånga femminuters kringsnack innan han kunde klämma fram vinnaren, för att genast bli överröstad av ett fruktansvärt glädjeväl från hela kören.

Det finns även andra stora ögonblick som K-F också vill nämna bl a uppträdde Cantilenakören plus OM (Old Madrigals dvs fd madrigalare) tillsammans med Stockholmsfilharmonikerna under Leif Segerstam framförande Psalmsymfonien av Stravinskij. Nämnas bör väl även alla de turnéer som körerna har gjort, både inom och utanför landet bl a till Norge, Finland, Österrike, Wales och USA.

På senare tid har K-F börjat med en annan hobby också, nämligen golf, vilken han ägnar en stor del av sin fritid åtminstone på sommarhalvåret.

K-F har betytt mycket för oss som har haft förmånen att vara med om allt eller delar av detta och han har även betytt mycket för alla andra som också tycker om musik. Vi får hoppas att han även framledes blir oss Jämtar trogna och att han under Musikveckan och under andra evenemang låter oss se och höra honom och hans adepters.

Av fd adepten Hårstam

DIN SKO finner DU hos

Dinsko

Prästgatan 24 Östersund

HEDERSPRIS NR: 2

Ragnar Ohlson

Som Hederspristagare nummer två finner vi en välkänd man både för Jämtar och övrigt nationsfolk. Ragnar O är nämligen Hedersledamot av Norrlands Nation sedan 1972.

Han är född på hösten år 1896, Rösta, Ås.

Konsul Ohlson som han kallas på grund av vissa försänkningar med vårt forna "hemland" i väster, har en mycket skiftande karriär bakom sig. Visste ni att han bl.a är och har varit bankir, turistchef, hotellgrundare, teaterbas, bokhandlare,

förläggare, folkbildare och globetrotter

Kultur i olika former är väl det som ligger honom varmast till. Redan 1933 var han med om att bilda Riksteatern och något senare var han bakom bildandet av en teaterförening i Östersund, i den senare har han mer eller mindre verkat som "ständig" ordförande. Då han även verkat inom biblioteksstyrelsen i stan så kan vi förstå att vårt Länsbibliotek har gått framåt och för närvarande så är det väl snarare ett slags "universitetsbibliotek" för socialhögskolan och den centraliserade universitetsutbildningen.

Inom förlagsverksamheten har han utgivit ett förtiotal Jämtlandicautgåvor, en serie fornskrifter, böcker på Jämtmål bl.a dikter humor samt mycket övrigt behandlande Jämtland.

Han är givetvis medlem av Jämtamot och vi torde vara speciellt tacksamma för det privilegiet, ty de donationer av böcker som erhållits av honom har så till den milda grad "översvämmat" kammaren att vi numera får anlita Nationens bibliotek för att det inte skall vara alltför stor oreda bland de värdefulla volymerna

Synnerligen artut är det faktum att Jämtskan har fått en sådan renässans hemma och som Ragnar sa till oss på ett Mot "... det är roligt att Jämtamot verkligen framhåller vikten av ett bevarande av dialekter, som det har varit tidigare så har det genuina bygdemålet nästan dött ut men det är glädjande att höra att Jämtskan numera talas både på skolor och andra institutioner...".

Föreningen Heimbygda är väl bekant för de flesta och även här kan man finna spår av Ragnar Ohlson, där han genom både arbete och donationer gjort en insats för hembygden.

Donationer ja, även Nationen är honom tacksam för det arbete han lagt ned vid insamlingen till det nya huset. Både genom egna och andras gåvor. Att Jämtamot är tacksamma det framgår redan. Hyvens Ragnar!

Vad gäller själva priset är det en järnsculptur av den Härjedalske konstnären Erik "Jompo" Lindberg. Den föreställer en munk, sittande skrivande vid en pulpet, vilande på en bok. En i sanning träffande bild av Ragnar O vilken icke minskas av att munken ifråga företer en viss likhet med Hederspristagaren.

Hederspris nr:3

BEPPE WOLGERS

Vän av ordning kanske frågar sig varför Beppe får vårt fina Hederspris bland så många kandidater. Jo, saken är den att nämnde Wolgers verkligen har gjort sitt för att sprida vårt vackra landskap ut över Sverige. Öhn i Ströms vattudal är väl vid det här laget känt som Bepptes "sommarrviste". Det är även härifrån han fått uppslag till TV-serien "Röster från Vattudalen" som sändes för något år sedan och som för övrigt får en fortsättning vad det lider. Vad har han då mera gjort? Jo mycket uppmärksammas blev den grammofonskiva som han gjorde med den välkända stårschan Merit Hemmingsson benämnd "Episod i Vikens kapell"! På denna skiva finns, för den intresserade, även en liten ordlista tillsatt, detta för att den övriga icke Jämtsktalande lyssnarskaran skall kunna förstå vad som sjungs om. Må vara att den är liten och anspråkslös men i alla fall en början.

Vad är mer att berätta om vår tredje Hederspristagare, ja givetvis den film som heter "Dunderklumpen". I vilken Beppe går på upptäcksfärd över hela norra delen av vårt landskap. Som en recensent konstaterade "... i mångt och mycket är detta en magnifik reklamfilm över Jemtland, och vördade turistintendenter torde gnugga sina händer och tacka och ta emot!"

Ett smolk finns dock i glädjebägaren och detta är det tråkiga faktum att Hederspristagaren ÄNNU ej varit på mot för att hämta sitt pris. Tidsbrist uppges vara orsaken. Näväl vi har bara att hoppas att tiden någon gång räcker till. Priset som sådant är en skulptur av den Jämtlänske konstnären Olle Festin Det är döpt till "Näcken stämmer bäcken" och finns att beskåda nedan. RED

DET FÖRSTA AV
DIPLOMEN

BEPPE
PRIS

6

7

HEDERSPRISTAGARE NR:4

ANNA MAGNUSSON

Hon är född den 30 mars 1896. Började delta i diverse väv- kurser redan omkring 1910, vilket 1913 fortsattes med Jemt- slöjds Vävskola. Under I:a Världskriget hjälpte hon till i hushållet hos landshövding Wedén. Mycket på grund härav blev hon f ö en av de första i länet, som överhuvudtaget fick reda på Världskrigets utbrott år 1914; krigsåren betecknar hon själv som en "jobbig, men samtidigt mycket intressant och lärorik tid". Redan vid denna tidpunkt torde Anna ha varit grundligt insatt i vävningens alla mys- terier. Men hon lät sig icke nöja härmed, utan var år 1918 ånyo å Vävskolan, och skaffade sig samtidigt rejäla kunskaper i teckning och mönsterbildning genom aftonkurser å Läroverket. Omkring 1920 följde hon så upp detta genom att knoga på hemslöjden i Växjö, i vilka trakter hon även höll en del kurser. I Småland stannade hon i ett och ett halvt år. Sedan blev det ytterligare fortbildning i vävning hos Lilly Zickerman i Skåne, innan hon 1923 återvände till Jemtland och Kyrkås, där hon alltsedan dess varit verksam.

Detta är några "ytliga" fakta om hennes kunskaper inom väverikonsten, Anna har emellertid ägnat sig åt åtskilligt annat också. Så var hon under flera år under 1930-talet med om att under dåvarande Intendenten- och Storjanten- Erik Festin ordna till det nya Länsmuseum. Vidare har hon under flera decennier varit aktivt engagerad i Föreningen Heimbygdas verksamhet, icke minst med det ständigt fortgående arbetet med Jamtli, där hon länge samarbetat med bl.a Hanna Rydh. Och ett alldeles speciellt gott öga har hon haft till övers för verksamheten inom de lokala hembygdsföreningarna. Med början omkring 1910 har hon- genom kurser och på andra sätt- varit engagerad i olika hembygdsföreningar inom praktiskt taget hela länet. I allra högsta grad gäller detta om hembygdsföreningar i Kyrkås: och hennes engagement häri skrev jag i förra numret av J-T som att hon varit en "startmotor och ständigt pådrivande inspirationskälla". Detta för- tjänas att upprepas, ty hon var en av de "tändande" krafterna vid föreningens tillkomst på 1950-talet, och är alltjämnt ett av dess "ankare". Om det s.k HÖNSHUSET har jag också tidigare talat- det brandsäkra arkiv hon i slutet av 1960-talet gjorde som tillbyggnad till sitt bostadshus. Här har hon samlat material om bl.a släktforskning, Kyrkås socken, den gamla Jämtländska hemslöjden samt vykort och fotografier å personer i släk- ten, där somliga fotograferade personer föddes redan å 1700-talet!

Anna är ännu i hög grad aktiv, själv säger hon sig "inte haft tid att bli gammal", och om något ännu icke avslutat- eller ens påbörjat projekt: kan hon spontant utbrista: "Det får jag ta itu med på äldre da'r!"

STEFAN HALVARSSON

VÄXER JEMTLAND!?

Att Tibrandshögen är en av våra större fornlämningar är ett odiskutabelt faktum, men ställer man frågan VAD den är känd

för blir svaren genast mer tveksamma. Nu tror sig undertecknad ha funnit svaret och dristar sig till det djärva påståendet, att nämnda hög torde häröra från en aktiv vulkan! Detta kanske tarvar en närmare förklaring.

Då jag den 6:e juni innevarande år genomförde ett studiebesök för att på ort och ställe studera denna minnesplats, kunde jag med skräckblandad nyfikenhet till min förvåning konstatera hurusom en tjock mäktig rök steg mot skyn från Tibrandshögens topp!!!

Jag blev även vittne till hur ditkallad brandkår gjorde fruktlösa(?) försök att släcka densamma. Sammanhanget stod genast klart för mig! Detta kunde helt enkelt inte röra sig om annat än en utslöcknad vulkan som är aktiv!!! Samtidigt slog det mig att Tibrandshögens form starkt påminner om en dylik, som oftast återfinns hos de eldsprutande bergen. Detta skulle således vara Jemtlands -ja hela Sveriges enda vulkan.

Hur kan då detta komma sig? Min teori är, att Jemtland utgör skiljeväg mellan två dynamiska sk kontinentalplattor, mellan vilka dylika fenomen tenderar att uppträda. Således torde hela Storsjöbäcken med Bergsviken vara ett resultat av denna kontinentaldrift, varav Storsjödjurets sporadiska uppdykande genast får sin naturliga förklaring. (Jmf Jules Verne: Resan till Jordans medelpunkt.) Den tankegång som redan Hoverbergskommittén framkastade

nämmligen att den påfallande likheten med odjuret i Skottland skulle ha sin förklaring i underjordiska förbindelser, synes därmed äga sitt berättigande Jämför även LOCH-NESS med LOCK-NESJÖN En slump???

Hoverberget bör på motsvarande sätt vara en utslöcknad(?) vulkan och grottan utgöra det uppkomna skiljerummet mellan dessa kontinentalplattor. Frågan är nu om dessa båda plattor företar ett konvergerande eller divergerande rörelsemönster? Den första förklaringen är ej tillfredställande då detta skulle medföra att Jemtland KRYMPER. Alltså måste det vara motsatsen att vi EXPANDERAR!! Ett led i att få klarhet i detta vore att med viss tidsdiskrepans mäta väggarna i grottan för att därigenom se om denna blir bredare eller smalare. Därför är min åsikt att en kom mittö snart bör tillsättas för att utreda frågan vi länge miss-tänkt. nämligen denna-JEMTLAND VÄXER!!!

P-G NORMAN Skrivare

GEOGRAVEROMRÅDET GENOM KALEDONIDERNA

- KALEDONIDERNA
- ÖSTLIG KAMERO-SILUR UTANFÖR KALEDONIDERNA

0 100 200 300 Km

SAMARR på hög nivå (1187 m.ö.h)

Mitt i sommarens hetta lämnade en expedition ur Härja-Jämt och Jamtamot det dammiga Uppsala för att bege sig till den svalkande och friska Ströms Vattudal. En tidig (relativt) morgon samlades deltagarna på Studentvägen för en sista koll av utrustningen och sedan gav vi oss iväg. Fram på dagen skyttade vi så äntligen Storsjöns strand, och inte långt därefter stån. Här gjorde vi halt för proviantering innan färden fortsatte norrut. Sent på kvällen nådde vi baslägret, Bågede, beläget mellan Strömsund och Gäddede. Forsens brus sövde oss denna första natt i Vildmarken, en av Sveriges björn och lodjursrikaste trakter.

Snart grydde en ny dag, ryggsäckarna packades väl inför den förestående fjällmarschen. Gropiga och kurviga vägar förde oss så fram till Munsvattnet där vandringsleden kunde ta sin början. Med stora och förväntansfulla steg styrde vi nu in på vandringsleden. Överst i ryggsäcken fanns: myggstift, plåster och givetvis kaffe. Första etappmålet, Hällingsån, var ej nått på EN kafferast. Till en sträcka av tolv kilometer över myrar, bäckar och backar (mest av den digra typen uppförs-) åtgick åtskilliga fler.

När eftermiddagssolen stod som vackrast på den Jemtlandska himmelen hejdades vår framfart plötsligt av en stor spricka i marken. Det såg faktiskt ut som en kanjon, och mycket riktigt, framför oss låg Sveriges största kanjonbildning, den så gott som okända (??) Hällingsåkanjonen. Dess längd är inte mindre än 800 m, djupet som mest 43 m och bredden varierar mellan 15 och 60 m. Övre delen av kanjonen begränsas av ett 43 (Förtiotre) meter högt fall, det underbart vackra Hällingsåfallet, över vilket en så gott som ständig regnbåge vilar. Nedre delen mynnar ut i Hetögeln, i Vattudalen.

Härförda och med förnyade krafter söker vi oss vidare mot Munsfjället och vid dess fot slår vi läger för natten. Efter en så lång vandring så hade vi ont både här och där, mest utsatta är vanligen fötterna, men med ett par Lundhagskängor från Järpen mår dessa ändock bra.

Morgonen grydde återigen och färden fortsatte, i strålände sol, mot Munsfjällets topp. Uppför, uppför, uppför, ända upp till 1187 m.ö.h och med en utsikt över bl.a i norr Vattudalen och Karlfjället, i öster Dunnerklumpen och Dunnervattnet, i söder Munsvattnet och i väster, Norge. Och mitt framför oss - en renhjord. På nervägen mot Munsvattnet och bilen stötte vi på ännu en av den Jemtlandska naturens förträffligheter, nämligen myltan. Mätta och belåtna gick vi så den sista biten till bilen. Vid baslägret väntade välförtjänt: bastu, dusch och framför allt, riktiga sängar.

Av färdledarna H Hagblom & K Lundin

EN JAMT PÅ ISLAND

Det onda förtalet att Island skulle vida överträffa Jemtland både vad gäller naturskönhet och folkliga sammanhang, hade länge gnagat i mina öron. En vacker morgon sommaren -75 skulle denna förmodligen oerhörda överdrift äntligen vederläggas. Via kontakter med Bergiske Dampship skeppades jag och mitt fortskaffningsmedel, en SAAB av 1962 års modell, över till denna sägensomspunna ö via det natursköna Färöarna.

Vid landstigningen på Islands Östra kust, närmare bestämt vid den lilla före detta stora, byn Seidisfjordur, omhändertogs jag varsamt av de Isländska tullmyndigheterna. En fet man med cigarr i mungipan kunde såsmåningom lösa mina problem med de speciella Isländska tullbestämmelser som gällde, för vad jag då trodde, Jemtlänningar. Vi är ju dock sedan lång

tid tillbaka av samma sort, både till utseende och lynne enligt många historiker

Allt nog, efter tullkontrollen startade jag min 300-kronors bil och började den spännande resan. Min intention var att med bilen färdas runt hela ön. En titt på bilkartan bekräftade för mig att detta också var det enda sättet att färdas. Någon väg som kunde ta mig och min bil inåt landet, fanns nämligen inte! Att låna häst ansåg jag som en omöjlighet när jag redan vid tullstationen konfronterats med ett språk som för mig liknade gallimatias. Nåväl väl ute på vägen började jag fundera på om jag inte hade hamnat på en kostig med tanke på vägens bredd och skick. Vägen liknade mest våra 20-tals bondgator. Det var omöjligt att hålla en hast över 35 km/tim. En moped kanske?? En taktisk miss?? En annan skrämmande tanke dök upp, skulle jag hinna runt denna ö som jag tänkt mig? Tänk om jag bara kunde komma runt halva ön innan säsongens sista båt till civilisationen avseglade?

En Jamt ger sig dock icke så lätt varpå jag ökade hastigheten till den dubbla. Första dagen avverkade jag tre mil på lika många timmar. Den kvällen slog jag upp mitt tält vid en by som levde upp varje gång en båt kom till hamnen. Ryktet gick bland de andra tälten att det skulle bli dans på hembygdsgården på kvällen, så när klockan var sent liden tillhörde även jag de besökande eftersom detta arrangemang betraktades som unikt. Efter en del toilettbesök i samband med Islänningarnas generositet, beslöt jag att dra mig tillbaka för att vara i god form för nästa etapp. Så förflöt några dagar av resande med bil och resande och rivande av tält. På sydkusten som jag nu avverkat var vädret disigt och det jag såg genom bilrutan var bitvis mycket kargt. Men på en del ställen t.ex Skaffafjell var naturen grönskande och matrasten gick åt till en tupplur i det gröna gräset.

Efter fyra dagar nådde jag så småningom till Reykjavik (Rökvika). Där stannade jag över en dag för att bese staden närmare. Resultatet blev gott. Islänningen går att förstå om man bara ger dem lite tid och själv har ett stort tålmod. Ang. stadsstrukturen låg den i klass med Norges. Nog sagt!! NU återstod hemfärden efter nordkusten. Motorn till vindrutetorkaren hade falerat så delar av den färden var högst diffus. I övrigt kan man om den delen av Island säga att här var de t mycket bördigare och en av Islands TRE små skogar fanns i trakten av Akureyr: Islands näst största stad.

På vägen tillbaka till Seidisfjordur kommer man förbi de berömda grotterna där man kan bada i en underjordisk älv. I skrivande stund vet jag inte om de är intakta så det är hög tid att besöka dem i detta, vad marken beträffar, orosfyllda land. Angående badning och varmvatten måste naturligtvis nämnas att det under färden gavs rika tillfällen att se de vittomtalade geyserna som med jämna mellanrum gav den omkringliggande marken vatten på sin kvern.

Som en sista kraftansträngning av mig och framför allt bilen så kunde jag till sist sikta båten som skulle föra mig hemåt. Naturen hade de sista färd dagarna bestått av damm och stenar, och många gånger kändes det som om man befann sig på månen. Åsynen av vatten och hus glädde mig därför mycket. Färden runt Island hade givit mig mycket att tänka på. Naturen är mycket kontrastrik och infödingarna, sedan man väl förstår dem, mycket gästvänliga. Deras materiella standard är, med våra mått mätt, inte speciellt hög och folkets strävan att höja den i takt med omvärlden kommer i andra hand? Det finns så mycket mer att säga om Island men utrymmet är tyvärr sådant att jag inte kan få plats med mer men som avslutning kan jag dock fastslå BORTA BRA MEN HEMMA BÄST

JACOB

ETT ANTAL SYNUNKTER I STÖRSTA ALLMÄNHET Å JAMTAMOT

Inom Jamtamot utvecklades efterhand en stående kader "gamla uvar", vilka varit med litet längre och å några fler Mot än det stora flertalet Jamtar, huruvida jag själv bör hänföras till kategorin må vara osagt, men red. har ändå bett mig komma med en del synpunkter.

Först må då sägas att styrelsen 75-76 inte fungerade särskilt väl på många punkter. När räkenskapsens dag randades, befanns Motet vara skyldig nationen närmare 4000 kr i obetalda sprit-räkningar. Allmän konkurs? Nej då, Jamtamot har även tidigare varit ute i ekonomiskt blåsväder, låt vara icke av denna proportion. I skrivande stund (76II) har villiga Jemtar genom att knoga å nationen skulden under kontroll, den är snart ett minne blott.

Intressantare är då att konstatera vissa saker beträffande själva Moten. För närvarande har Jamtamot förutom sin styrels husorganet J-T, ständiga rösträknarna tillika Storjamtarna Olle & Nisse Bergwall där endera brodern vid den andres frånfalle skall använda sig av en spegel (vilken dock saknas) vidare "ständiga" Eldvakterna d:o Bröder, "ständiga" bitr. Gillevärden-enkom för pannkakstartan- vid Årtmotet Nisse Bergwall, fondbarometer maskinisten Kurt Jonsson (vart har du tagit vägen) samt gaulbeinshandskakaren Olle Bergwall och "ständige" lagledaren för Jamtamots deltagande lag vart fjärd år (OS år) vid Birkarlareneth, Sven Erik "Secka" Pistol. För att nu ta några exempel ur floran. F n torde det vara så att ingen är så bevandrad i gamla protokoll och beslut, att han med bestämdhet vågar uttala sig om vad som beslutats, vad som genomförts, vilka kommitteer som tillsatts, vem som har uppgiften si och så etc.

Och - detta är, alla eventuella "uvar" till trots, onekligen i sig själv ett problem, vida allvarligare än alla snåla ekonomiska mistraler: ty hur lätt faller därmed icke saker och ting i glömska? Huru tappar vi därvid icke en del av sin identitet, av det som är Jamtamot?

Klart är att något måste göras åt saken snarast! Ett typiskt exempel på hur det annars vanligen går är följande: Ått vanligt Mot väcker Jamten X frågan (J) samt yrkar Åtgärden (A): nej, invänder nu Jamten Y, vi måste förhålla oss enligt (M), ty så är beslutat vid Mot si&så eller för ett antal år sedan (hur länge) mot detta replikerar i sin tur ex "gamle uven" Z (möjlig med en diffus minnesbild) att han för sin del vill minnas, att i slutet av t.ex 60-talet beslöts förfarandet (T). Så står Motet där- Skrivaren eller en (som regel föga fungibel) kommitte- får i uppdrag att till "nästa" Mot ta reda på hur det verkligen förhåller sig, eller att ett konkret beslut fattas, vilket mycket väl kan - Jamtarna ovetandes- gå stick i stäv med tidigare fattat beslut i ämnet.

Åtminstone upplever jag situationen som otillfredställande. Vad som skulle behövas är någon form av Beslutskartotek, upplagt å mnesvis eller på annat lättöverskådligt sätt, så att man snabbt under ex. rubriken "Storjamt" återfinner alla beslut härom under åren. Likaså skall man genom ett dyligt förfarand snabbt kunna få en överblick över tillsatta kommitteer, styrelsebeslut mm. Det kommer att kräva en hel del knog att färdigställa, men blir tusan så bekvämt Och nya styrelsen har faktiskt redan börjat ta itu med saken- om den sedan komme att lyckas är en annan historia!

I övrigt håller jag med Storjamtens Kalle Zetterström: Vart har alla "stora" frågor tagit vägen? "Stoma" frågor av typ instiftandet och hopskramlandet till fonden för Jamtamots Hederspris, uppställningen av kammaren o s v. De "stora" frågorna har varit, och är, ett livselexir för Jamtamot! Jag låter bollen rulla över till styrelsen OCH Motet: Kom med nya djärva initiativ, något verkligen STORT!!! LÅT INTE JAMTAMOT FÖRFALLA TILL ATT OAVLÄTLIGT FÖRDJUPA SIG I PETITESSESS Annars: Lev väl - Ma raukes!

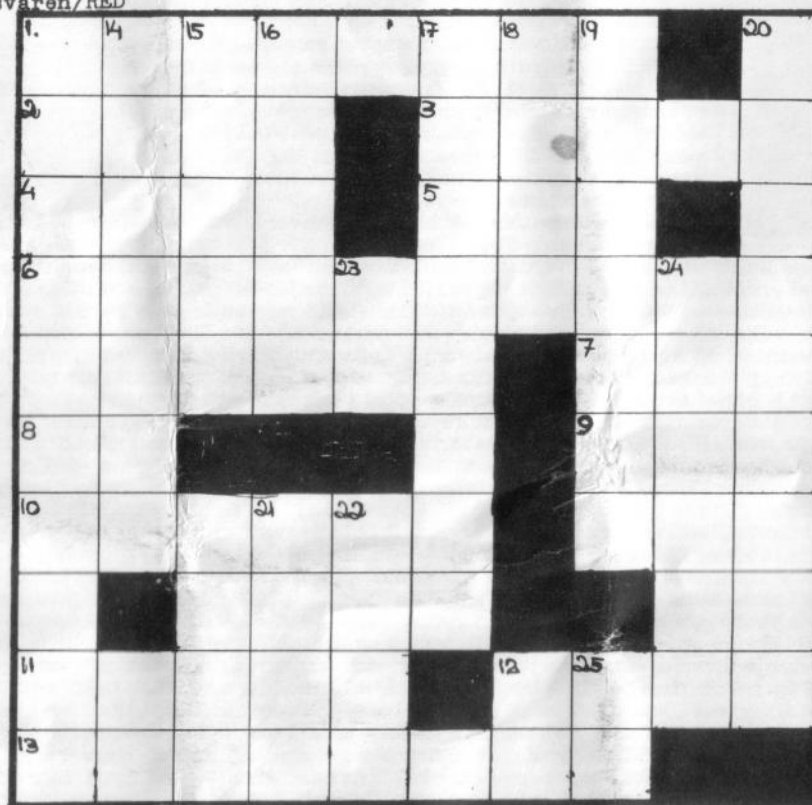
STEFAN HALVARSSON

GÖR NÅT FÖR

JAMTAMOT

Tänk!

Dags att gnugga geniknölarna. Svaren skall vara på Jämtska, Svenska och sedan finns några s k nödlösningar. Om du klarar det utan hjälp är du bra, men skulle du ohjälpligt "köra fast" så skickar jag gärna de enligt mig rätta svaren/RED

4876

VÅGRÄTT:

- 1/Tycker vi om Sundsvall
- 2/Sommarens förbannelse
- 3/Populärt bland arkitekter?
- 4/Sommarens glädje
- 5/Red:s förkortn av mätinstrument
- 6/Ord som Halvar kunde använda
- 7/Höres på kvällen
- 8/Bra att kunna
- 9/Gammalsvensk stafning på persedel-
tillbehör???
- 10/ Var tillsammans med veckodag
- 11/Blir säkert detta korsord
- 12/Kan man Sundsvallare
- 13/Finns på Wången

LODRÄTT:

- 1/Fås vid speciellt vridmoment
- 14/Skrevs av Edgar Allan
- 15/Brukar föräldrar göra
- 16/Finns mången i Jemtland
- 17/Äp alltid JAMTEN
- 18/En synnerligen trevlig person
- 19/Bör man sin nästa
- 20/SätÅklåbb
- 21/Rysk krigare
- 22/Göres innan man gör det man ska
- 23/Gammal korsordsflod
- 24/Händer året efter
- 25/Används istället för någon